

И новошо обновленѣ свѣша прославлявашъ.

О пролѣшь прекрасна!

Малкій Славій съ любка пѣснь умилко попѣва,

И всичкише други пшицы въ пѣніе надпѣва.

Въ ливадыше многоцвѣшны шук' агнеша бляшъ,

Тамъ въ пригорѣ прехипрыше яреша играшъ.

О пролѣшь прекрасна!

Коль пребыспро испочницы въ пролѣшь ша извирашъ,

И пашъ себѣ презъ каменѣ сами си отварашъ,

И съ шумъ тихій спрува ши се капо че си думашъ,

Гдѣ пакъ въ едно да се найдашъ, и милко прегърнашъ.

О пролѣшь прекрасна!

Виждь древошо гдѣшо бѣше съ мразъ и снѣгъ покрышъ,

Какъ се сега съ лиспѣ и цвѣпѣ вижда все обвышо,

Опъ когошо еспешвошо вѣнець си исплело,

И главаша своя съ пролѣшь дивно украсило.

О пролѣшь прекрасна!

Това красно позорище насъ увеселява,

И съ пролѣшныше добрины духъ нашъ оживлява.

Слѣдъ шова ще еспешвошо съ пречудесна сила,

Да прешвори цвѣшніешо въ плодъ и сладосшь мила.

О пролѣшь прекрасна!

Опъ когошо ще се хранашъ всише человекы,

И земныше вси живошны сосъ небесны пшицы.

Коишо ще превѣчнаго всегда прославлявашъ,

И сосъ сердце благодарно хвалу му воздавашъ.

О пролѣшь прекрасна!

О небесный и преблагій всего міра шворче!